

Til innspillsmøte i KUD 2. mars 2021 om scenekunsten etter Covid-19;

Innledningsvis ønsker jeg å gi uttrykk for en usikkerhet rundt selve scenekunststrategien og forankringen av arbeidet med denne. Spørsmålene som stilles i dette møtet er uansett viktige, og jeg prøver å svare så kortfattet og konkret som mulig:

Jeg snakker for Tutnéteatret i Trøndelag, et regionalt turnerende teater med 21 spillesteder over hele Trøndelag.

- Hvilke utfordringer for produksjon og formidling som følge av koronatiltakene er det nødvendig å omtale i kommende strategi for scenekunst?
 - Den største utfordringen i den pågående pandemien har vært lite nyanserte tiltak. Institusjonene har ulik utforming og praksis, og vil treffes svært ulikt av ensartede tiltak for smittevern.
 - Det alle har felles er lang planleggingshorisont; tidlige signaler og retningslinjer er avgjørende for å legge til rette for fortsatt aktivitet og alternative formidlingsmåter.
 - Når det settes begrensninger i antall tillatte sitteplasser ut fra kriterier som er både ulogiske og uhensiktsmessige, skaper det unødig ekstrabelastninger og frustrasjoner som får langt større ringvirkninger enn de hadde behovd å få for en hel bransje av profesjonelle aktører og arrangører.
 - Viktig å ta med seg kunnskap om smittehåndtering og bygge gode, tilpassede og fornuftige rutiner ut fra denne.
- Hvordan arbeides det for å løse koronarelaterte utfordringer nå, og hvilke løsninger/tiltak planlegges gjennomført på sikt?
 - Nå vurderer vi gjennomføring av forestillinger på turné etter følgende kriterier: 1. vi forbereder gjennomføring av alle planlagte forestillinger. 2. kontinuerlig vurdering av smittesituasjon på spillested i dialog med arrangør/smittevernlege. 3. Antall solgte billetter/mulige solgte på det aktuelle spillestedet avgjør endelig beslutning om gjennomføring.
 - Godt smittevern og god informasjon er høyt prioritert i det daglige arbeidet.
 - Langsiktig: Flexibilitet i planlegging, så langt det lar seg gjøre.
 - Vi er ekstra sårbare som et lite teater, men også mere fleksible enn de store teatrene.

- Hvordan kan situasjonen koronapandemien har skapt, benyttes som et utgangspunkt for mer omstilling og innovasjon på scenekunstmrådet? Gi eksempler.
 - Alle tilpasninger må handle om hvordan man kan legge til rette for å spille teater for et publikum, og for turnéteatrene å turnere i distriktet.
 - En omstilling må skje rundt tilrettelegging for visning og beskyttelse av den levende kunsten.
 - Tilgjengelighet krever turnévirkosomhet.
 - Eksempel fra eget teater i 2020: Teaterbussen Blåmåka, med en nedfellbar scene, spilte utendørs for over 8 000 publikummere i perioden da hele landet var nedstengt.
 - Det er avgjørende å ikke ty til digitalisering som en enkel og allmenn løsning. Teaterforestillingens premiss er tilstedeværelse og øyeblikksopplevelse.
- Hvordan sikrer vi sceneinstitusjonene mot fremtidige krisesituasjoner?
 - Tett dialog mellom myndighetene og bransjen.
 - Anerkjennelse av bransjens evne til omstilling og tilrettelegging.
 - God kjennskap til hvordan bransjen er bygd opp, og hvilke utslag generelle restriksjoner får for de ulike områdene.
 - En udiskutabel anerkjennelse av kunst og kultur som nødvendige komponenter i et velfungerende samfunn, også når man står i en langvarig krise. Denne anerkjennelsen vil nødvendigvis ha innvirkning på de konkrete valgene som tas på landsbasis.

Trondheim, 12.3.2021

Nora Evensen